

بررسی عوامل موثر بر هویت مکانی در فضاهای همسایگی

سحر مجیدی هتکه لویی^۱، مهسا حقانی^۲

۱- عضو هیات علمی دانشگاه فنی و حرفه ای استان مازندران- دانشکده توحید آمل

۲- عضو هیات علمی دانشگاه فنی و حرفه ای استان مازندران- دانشکده الزهرا بابل

چکیده

واژه همسایگی یک مفهوم ذهنی است. صورت های عینی این واژه، فضاهایی هستند که فرصت هایی را برای ایجاد تعاملات اجتماعی میان کاربران شان ایجاد می کند. در گذشته فضاهای همسایگی در محله های مسکونی با ایجاد بستر شکل گیری رویدادها و خاطرات جمعی، نقش مهمی در تامین نیازهای هویتی ساکنین ایفا می کردند. اما امروزه توجه به مفهوم فضاهای همسایگی در طراحی مجموعه های مسکونی کمرنگ شده است؛ به طوری که در بسیاری از موارد حس تعلق به ناحیه مسکونی را آنطور که باید، پدید نمی آورد. نداشتن احساس تعلق خاطر به محله مسکونی یعنی بی تفاوتی به محله و شهر و یعنی کم رنگ شدن هویت. بر این اساس، هدف از پژوهش حاضر، یافتن معیارهای تاثیرگذار در تداوم و افزایش هویت کالبدی در فضاهای همسایگی است. یافته های به دست آمده از مبانی نظری نشان داد که معیارهای مذکور به سه دسته اصلی «محیط کالبدی»، «فعالیت ها» و «خاطرات» تفکیک می شوند. نتایج حاصل از این بررسی به همراه راهبردهای طراحی متناسب با معیارها در جدولی معرفی شده است. در این مقاله از روش تحقیق کیفی استفاده شده و در بهره گیری از منابع کتابخانه ای از رویکرد تحلیلی- توصیفی بهره جسته است.

واژگان کلیدی: هویت کالبدی، همسایگی، تصویر ذهنی، حس مکان، مکان.